Amikor az egyház szemet huny a tisztességtelen nyereség felett

Ha éveken át ebben a bűnben éltél – mentegetve a feketemunkát vagy az adók kijátszását –, és az **egyház**, amelyhez tartozol, nemcsak hogy nem feddett meg, hanem eltűrte ezt a gyakorlatot, sőt szemet hunyt felette, akkor ez súlyos jele annak, hogy maga az egyház is tévelygésben és lelki halálban van.

Az ilyen egyház nem tükrözi azt az igazságot, amely Isten országát jellemzi, hanem a szentség mércéjét lesüllyesztette az emberi szokások szintjére.

Az egyház nem azért adatott, hogy jóváhagyja a bűnt, hanem hogy igaz, Isten igazságához igazodó jellemeket formáljon. Célja az, hogy az embert eljuttassa az igaz Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére, nem pedig az, hogy kényelmet nyújtson neki a hamisságban.

Az igazi egyház nem leszállítja a mércét, hanem felemeli – minden lelket átformálódásra, tisztaságra és felelősségre hív. Nem elégszik meg a vallásos látszattal, hanem a Krisztusban való tökéletességre törekszik, aki az igazság legfőbb mintája. Az Írás azt mondja, hogy Isten szolgáinak kötelességük vigyázni a rájuk bízott lelkekre (**Zsidók 13:17**), és ez a vigyázás azt is jelenti, hogy nem tűrik a bűnt.

Amikor az egyház már nem feddi a bűnt, hanem eltűri, elárulja isteni megbízatását, és bűnrészessé válik a lelkek tévelygésében. Ha egy hívő közösség hallgatólagosan elfogad nyilvánvaló bűnöket – például az adócsalást –, akkor részese lesz azoknak. A hallgatás nem semlegesség, hanem néma helyeslés.

Az az egyház, amelynek nincs bátorsága kimondani az igazságot, amely nem feddi a bűnt és nem hív megtérésre, élettelen egyház. Lehetnek vallásos tevékenységei, csenghetnek az énekek, elhangozhatnak a prédikációk – ha a Szentlélek nem munkál szentséget és átformálódást, az az egyház halott. Akik pedig egy ilyen gyülekezethez tartoznak, halott tagok: testben jelen vannak, de el vannak választva attól az élettől, amely Krisztusból fakad.

Ez az állapot hasonló Izrael népéhez Józsué könyvének 7. fejezetében, amikor Isten visszavonta jelenlétét közülük **Ákán** rejtett bűne miatt. Bár arra voltak elhívva, hogy elfoglalják az ígéret földjét, egy gyenge ellenség megverte őket, és Isten ezt mondta: „Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek közületek az átkozottat.” (**Józsué 7:12**)

Ez nem csupán fenyítés volt, hanem az isteni jelenlét egyértelmű visszavonása. Isten nem volt többé ott – nem harcolt értük, nem áldotta meg munkájukat –, amíg a bűn ki nem derült, meg nem vallották és el nem távolították. Ez az ige rámutat, hogy Isten jelenléte nem fér össze az eltűrt vagy elrejtett bűnnel. Ő nemcsak visszavonul, hanem figyelmeztet is: nem lesz többé a néppel, amíg a bűnt teljesen el nem távolítják.

Krisztus igazi egyháza élő, tiszta, és szent ítélőképességgel őrködik a bűnnel szemben, bármennyire elfogadott legyen is az a társadalomban. Nem a világhoz szabja magát, hanem az Igéhez. Ha az egyház, amelyhez tartozol, nem így tesz, ha eltűri a bűnt és nem a világosságban él, ne halogasd a döntést. Isten ma hív, hogy jöjj ki, válj el, válaszd a tisztaságot, és igazodj az Ő igazságának mércéjéhez. Hallgass a hangjára, és lépj a szentség útjára – Ő megígéri, hogy befogad.

Az Írás ebben világos. Pál apostol így ír a **2Korinthus 6:17–18**-ban: „Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket. És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek nékem fiaim és leányaim, azt mondja a mindenható Úr."

Ez a hívás nem elszigetelődésre, hanem szent elkülönülésre szól. Nem ítélkezésre hív, hanem tisztaságra és Isten iránti hűségre. Amikor egy közösség nem hajlandó megtérni, és kitart a bűn eltűrésében, akkor aki éhezi az igazságot, arra kap elhívást, hogy elváljon tőle – nem gőgből, hanem engedelmességből.

Az Írás figyelmeztet, hogy ne társuljunk azokkal, akik ezekben a bűnökben élnek: „Mit beszélsz az én rendeléseimről, és mit veszed a te szádra az én szövetségemet? Holott te gyűlölöd az erkölcsi tanítást, és hátad mögé veted az én beszédeimet. Ha tolvajt látsz, cimborálsz vele…" (**Zsoltárok 50:16–18**) Ilyen közegben maradni – bizonyságtétel és küzdelem nélkül – azt jelenti, hogy részévé válunk egy élettelen testnek, amelyből hiányzik Isten jelenléte.

A hamisságtól való elválás olykor fájdalmas, de ez az egyetlen út az Istennel való valódi közösséghez. Ő megígéri, hogy befogadja azokat, akik a szentséget választják, még ha ennek ára a megszokottól való elszakadás is. Az igazi egyház azokból áll, akik a világosságban való életet választják akkor is, amikor a sötétség van többségben.

Krisztus hívására, hogy igazságban éljünk, aki engedi, hogy a Szentlélek megvizsgálja, mély vágyat érez majd a változásra. Ez a vágy nem felszínes, hanem az igazság utáni éhségként és szomjúságként jelenik meg – egy felébredt szív jeleként, amely tiszta, Istennek tetsző életre vágyik.

Ez az őszinte szomjúság nyit utat az újjászületéshez, ahhoz a pillanathoz, amikor az ember helyreáll az Istennel való kapcsolatában, és új identitást kap: az Úr Jézus Krisztus **tanítványa** lesz. A tanítványság azonban nem csupán kezdeti szakasz, hanem a lelki formálódás folyamatos útja, amelyen a hívő arra kap elhívást, hogy növekedjen, „míg eljutunk… a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére" (**Efézus 4:13**).

Ez az átformálódás nem csupán a viselkedés megváltozása, hanem gyökeres elszakadás mindattól, ami elválaszt Istentől – Júdás és Ákán bűnének gyümölcsétől is: azoktól a rejtett dolgoktól, amelyeket sokan makacsul megtartanak, mert visszatéríteni nehéz teher volna.

Az Ő tanítványaiként arra vagyunk elhívva, hogy úgy éljünk, ahogyan Ő élt – rejtett kincsek, megalkuvás és tisztességtelen nyereség nélkül. A világosságban élni annyit jelent, mint átláthatónak, igaznak és tisztának lenni emberek előtt és Isten előtt. Isten országa nem

rejtekhelyekre épül, hanem igazságra, igazságosságra és szentségre.

Ez az átformált élet valódi tanítványságban mutatkozik meg, amelyben Isten országa kerül mindenek elé, az Ő igazsága pedig életed mintája, ahogyan az Írás tanítja: „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát…” (**Máté 6:33**)

Ez olyan élet, amelyet úgy élünk, ahogyan Krisztus élt: igazságban, tisztességgel, Isten igazsága követelményeinek alávetve – hívás arra, hogy minden megalkuvásról lemondjunk, és naponta járjunk az igazság keskeny útján (**Máté 7:14**).

Isten országa értékeinek megélése nem könnyű, de tele van értelemmel és szépséggel. Nehéz út, de áldott.

Személyes buzdítás: Isten hív, hogy iratkozz be az Ő tanítványságának iskolájába. Ne halogasd ezt a lépést. Válaszolj a hívására hittel és elszántsággal. Kérd az Urat, hogy adjon neked **élő egyházat**, amely nem tűri a bűnt – olyan helyet, ahol lelkileg táplálnak, helyreigazítanak és bátorítanak, hogy növekedj az igazságban, ahogyan az Írás kívánja: „Kövesd pedig az igazságot, hitet, szeretetet, békességet azokkal egybe, kik tiszta szívből hívják segítségül az Urat.” (**2Timótheus 2:22**) Csak ott növekedhetsz „érett férfiúvá, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére” (**Efézus 4:13**).

Ha nincs a közeledben élő egyház, és támogatásra vagy útmutatásra van szükséged, **szívesen segítünk** – keress meg minket, hogy megkapd a szükséges segítséget egy valóban új élet elkezdéséhez Krisztusban.

Sursa: *Amikor az egyház szemet huny a tisztességtelen nyereség felett* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/amikor-az-egyhaz-szemet-huny-a-tisztessegtelen-nyereseg-felett